

C/2024/881

6.2.2024

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego a) „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2014/65/UE i (UE) 2016/97 w odniesieniu do przepisów Unii dotyczących ochrony inwestorów detalicznych

[COM(2023) 279 final – 2023/0167 (COD)]

oraz b) „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1286/2014 w odniesieniu do unowocześnienia dokumentów zawierających kluczowe informacje”

[COM(2023) 278 final – 2023/0166 (COD)]

(C/2024/881)

Sprawozdawca: **Kęstutis KUPŠYS**

Współsprawozdawca: **Wautier ROBYNS DE SCHNEIDAUER**

Wniosek o konsultację	a) Komisja Europejska, 24.8.2023 b) Parlament Europejski, 10.7.2023
Podstawa prawna	a) Art. 53 ust. 1 i art. 62 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej b) Artykuł 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	3.10.2023
Data przyjęcia na sesji plenarnej	25.10.2023
Sesja plenarna nr	582
Wynik głosowania	
(za/przeciw/wstrzymało się)	208/2/11

I. ZALECENIA

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

1. **Odnotowuje** decyzję Komisji o niewprowadzaniu pełnego zakazu stosowania zachęt, jednak zadowoleniem przyjmuje jednoznaczne stwierdzenia Komisji, że w modelach sprzedaży i dystrybucji produktów inwestycyjnych istnieje potencjał powstawania konfliktu interesów, gdyż większość konsumentów w UE zasadniczo nie ma możliwości korzystania z odrębnych usług doradztwa finansowego i planowania finansowego, a zatem większość konsumentów ma dostęp tylko do doradców, którzy doradzają w zakresie sprzedawanych przez siebie produktów.

2. **Zauważa**, że już teraz istnieją braki w zakresie niezależnego doradztwa dla konsumentów, którzy unikają inwestowania na rynkach finansowych, ponieważ chcieliby korzystać z produktów inwestycyjnych, które przynoszą bardziej stabilny zwrot z inwestycji, podczas gdy wiele produktów nie zapewnia ochrony przed stratami inwestycyjnymi, a konsumenci mogą być zdezorientowani w kwestii bardzo różnych poziomów opłat, a także statusu podatkowego ich inwestycji. Proponuje wydłużenie okresu objętego przeglądem do trzech lat stosowania przepisów, by umożliwić ocenę wyników stosowania ich na rynku.

3. **Ubolewa**, że zwiększa się złożoność produktów przez stosowanie wskaźników referencyjnych i nowych ostrzeżeń o „produktach obciążonych szczególnie dużym ryzykiem” zamiast wprowadzania środków o charakterze bardziej strukturalnym związanych z projektowaniem. **Zaleca**, aby do głównych detalicznych produktów finansowych (inwestycyjnych) stosowano koncepcję „produktów podstawowych”, takich jak podstawowe rachunki bankowe⁽¹⁾ i obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do pojazdów silnikowych⁽²⁾, oraz by jednocześnie możliwe były ulepszenia, innowacje i konkurencja w zakresie cech produktów.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263 z 7.10.2009, s. 11).

4. **Z zadowoleniem przyjmuje** wniosek Komisji dotyczący dostosowania wymogów w zakresie szkoleń ustawicznych określonych w IDD ⁽³⁾ i MiFID ⁽⁴⁾ i ujednolicenia powiązanych wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), a przy tym określenia wymogu minimalnego w zakresie szkoleń, w tym w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, dla pośredników w sprzedaży, który to wymóg należy dookreślić, jeśli chodzi o liczbę godzin.

5. **Z zadowoleniem przyjmuje** środki mające na celu poprawę ujawniania informacji dotyczących celów zrównoważonego rozwoju. **Zaleca** zadbanie o lepsze dostosowanie wskaźników i definicji w zakresie zrównoważonego rozwoju do unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju („systematyki”), rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych oraz detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP). **Zaleca** zapewnienie twórcom produktów wytycznych dotyczących sposobu pomiaru rzeczywistego wpływu na zrównoważony rozwój i ujawniania informacji na ten temat, a nie tylko na temat zielonych wydatków kapitałowych, ponieważ konsumenci detaliczni często w ten sposób interpretują zrównoważoność. **Zaleca**, by uczynić zrównoważone produkty wariantem domyślnym – takim, z którego można zrezygnować, a nie takim, który należy wybrać – w sposób nieuwzględniający, w stosownych przypadkach, wyników testu wymagań i potrzeb i nie kolidujący z testem odpowiedności.

6. **Z zadowoleniem przyjmuje** propozycję Komisji, aby zharmonizować wymogi dotyczące ujawniania informacji, co powinno stanowić pierwszy krok do stosowania bardziej horyzontalnego i zorientowanego na konsumenta podejścia w ramach wszystkich przepisów dotyczących detalicznych usług finansowych. **Ubolewa** jednak, że zasady ujawniania informacji dotyczące produktów ubezpieczeniowych nadal podlegają innemu systemowi, zamiast zostać w pełni zintegrowane z ramami dotyczącymi PRIIP. **Zaleca**, aby współprawodawcy w następnym cyklu legislacyjnym oparli się na wniosku Komisji i dostosowali wszystkie przepisy dotyczące ujawniania informacji o produktach ubezpieczeniowych do przepisów dotyczących PRIIP z należyтым poszanowaniem ich szczególnych cech, zamiast dalej stosować odrębne, oparte na IDD, podejście do produktów ubezpieczeniowych nieprzeznaczonych do zbiorowego inwestowania. Ułatwi to konsumentom porównywanie produktów należących do różnych kategorii aktywów, ale także zapewni wszystkim operatorom równe warunki działania. **Zaleca** kompleksowy „sprawdzian konkurencyjności” uwzględniający konsekwencje oczekiwanego wzrostu udziału inwestorów detalicznych w finansowaniu unijnych przedsiębiorstw gospodarki realnej.

II. OBJAŚNIENIA/ROZWINIĘCIE

1. Zachęty

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) zgadza się z oceną Komisji, że istnieją niedociągnięcia w sposobie tworzenia i dystrybucji produktów inwestycyjnych oraz że niektóre z tych niedociągnięć są związane z wypłacaniem zachęt. EKES zgadza się z poglądem, że należy zapobiegać udzielaniu niewłaściwych porad i konfliktom interesów w drodze odpowiednich przepisów i ich odpowiedniego egzekwowania. Jednocześnie EKES jest świadomy szkodliwego wpływu zakazu pobierania prowizji przez dystrybutorów, zwłaszcza że wielu z nich to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP).

1.2. EKES zauważa, że w ocenie skutków przeprowadzonej przez Komisję, w sprawie której Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała opinię „pozytywną z zaleceniami”, stwierdzono, że dostępne dowody uzasadniają wprowadzenie całkowitego zakazu stosowania zachęt, ponieważ z analizy Komisji wynika, że jest to jedyny wariant strategiczny, który zapewni dostęp do bezstronnego doradztwa. Zauważa jednak, że aby uniknąć „znaczących i nagłych skutków dla istniejących systemów sprzedaży”, Komisja zdecydowała się na przyjęcie podejścia dwuetapowego, polegającego na wprowadzeniu najpierw dodatkowych ograniczeń dotyczących zachęt i przeprowadzeniu przeglądu legislacyjnego w celu wprowadzenia całkowitego zakazu, jeśli „wciąż występować będą negatywne konsekwencje dla konsumentów”.

1.3. EKES wyraża obawy co do tego, czy osoby o ograniczonym dochodzie do dyspozycji, będą gotowe płacić za doradztwo z góry, zwłaszcza że to te osoby najbardziej potrzebują korzyści płynących z ochrony i dywersyfikacji, podczas gdy zamożniejsi inwestorzy byłiby bardziej skłonni dostrzec wartość dodaną doradztwa. Komitet pragnie uniknąć wszelkich niezamierzonych konsekwencji, w wyniku których rynek zostałby podzielony między doświadczonych inwestorów i zdecydowaną większość inwestorów detalicznych, którzy otrzymywaliby tylko najbardziej podstawowe usługi z uwagi na nadmierne skupienie się na kosztach, a nie na cechach szczególnych usług, takich jak ochrona kapitału lub ubezpieczenia dotyczące życia i zdrowia ⁽⁵⁾ (kwestie zdrowotne, niepełnosprawność, śmierć, średnie trwanie życia itp.).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Biometryczne rodzaje ryzyka zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 1).

1.4. EKES jest zaniepokojony skutkami potencjalnego zastosowania podatku od wartości dodanej (VAT) w niektórych państwach członkowskich do opłat pobieranych przez doradców finansowych, ponieważ inwestorzy indywidualni musieliby ponosić pełną cenę doradztwa obejmującą VAT, oprócz ewentualnych innych podatków od produktów finansowych, takich jak podatek od składek ubezpieczeniowych.

1.5. Ponieważ wniosek Komisji nie przewiduje całkowitego zakazu wypłacania zachęt, należy wprowadzić zdecydowane środki łagodzące, aby w nadchodzących latach zapewnić znaczny spadek nadmiernych i nieuzasadnionych opłat. EKES ma wątpliwości co do stosowności i skuteczności „połowicznego” systemu przewidzianego we wniosku Komisji, który nadal zezwalałby na stosowanie zachęt w niektórych przypadkach, a zabraniałby ich w innych przypadkach w zależności od charakteru nabywanego produktu inwestycyjnego, co stwarza pytania w kwestii stosunku kosztów do korzyści reformy i zapewnienia operatorom równych warunków działania. EKES zaleca lepsze zintegrowanie i uwzględnienie wpływu ograniczeń dotyczących zachęt na konkretne sektory (takie jak sektor ubezpieczeń).

1.6. EKES zwraca uwagę na możliwe skutki tych propozycji, ponieważ faworyzowałyby one fundusze inwestycyjne typu ETF. Prowadziłyby to do nierówności między spółkami nienotowanymi na rynku regulowanym a spółkami giełdowymi, ponieważ zwłaszcza spółki uwzględniane w indeksach częściej niż MŚP objęte są takimi instrumentami inwestycyjnymi. Jeżeli chodzi o transformację cyfrową i ekologiczną, unijna gospodarka nie może pozwolić sobie na odpływ przepływów inwestycyjnych z UE, co miałyby bardzo niekorzystne skutki dla miejsc pracy i przedsiębiorstw.

2. Korzystny stosunek wartości do ceny

2.1. W EKES istnieją rozbieżne poglądy na temat tego, czy stosowanie koncepcji korzystnego stosunku wartości do ceny, w szczególności ogólnoeuropejskich poziomów referencyjnych dla różnorodności rynków krajowych, ostatecznie doprowadzi do spadku cen, oraz na temat zasadności całkowitego zakazu, który pozostaje w gestii Komisji Europejskiej. Aby zapewnić konsumentom uzyskanie korzystnego stosunku wartości do ceny i udowodnić im, że go uzyskują, a także umożliwić prawodawcom dokonanie opartej na dowodach oceny klauzuli przeglądowej, która potencjalnie doprowadziłaby do wprowadzenia całkowitego zakazu stosowania zachęt, konieczne jest, by sprawozdania dotyczące kosztów i wskaźników referencyjnych były zarówno przedstawiane organom nadzoru, jak i w sposób przystępny udostępniane ogółowi społeczeństwa, a także by sprawozdawczość dla organów nadzoru rozpoczęto tak szybko, jak to możliwe, celem określenia scenariusza podstawowego⁽⁶⁾.

2.2. Choć w ocenie skutków Komisja stwierdziła już, że tylko całkowity zakaz z pewnością usunie szkody ponoszone przez konsumentów, EKES proponuje wydłużenie ram czasowych przeglądu do wystarczająco reprezentatywnego okresu trzech lat faktycznego stosowania, po którym Komisja powinna podjąć ostateczną decyzję co do tego, czy szkody dla konsumentów zostały w wystarczającym stopniu usunięte, czy też dalsze ograniczenia wypłacania zachęt i innych kosztów leżałyby w najlepszym interesie konsumentów.

2.3. Aby wypełnić lukę do czasu przeglądu, EKES sugeruje, że alternatywne sieci doradcze mogłyby w pewnym stopniu pomagać konsumentom w dokonywaniu wyborów inwestycyjnych, co pomogłoby szybciej zapewnić korzystny stosunek wartości do ceny. Ważną rolę mogą odegrać również organizacje konsumenckie, pod warunkiem, że posiadają odpowiednie zasoby finansowe i techniczne. Dodatkowo do doradztwa można by skutecznie wzmocnić ich działania za pośrednictwem środków masowego przekazu i mediów społecznościowych („dziesięć przykazań kupujących produkty finansowe”, krótkie proste komunikaty, takie jak „nie kupuj tego, czego nie rozumiesz”, „wielkie obietnice, wielkie ryzyko”, „nie stawiaj wszystkiego na jedną kartę” itp.). Silne organizacje konsumenckie mogą pomóc w dyscyplinowaniu twórców i dystrybutorów produktów finansowych. W związku z tym EKES wzywa Komisję do opracowania środków służących wzmocnieniu sieci podmiotów oferujących takie alternatywne usługi doradcze, z uwzględnieniem dobrych praktyk już stosowanych w państwach członkowskich⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ Zob. zalecenia ESMA: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2023-08/ESMA22-1669215091-5358_Board_of_Supervisors_July_2023_-_Summary_of_Conclusions.pdf, s. 5, pkt 9.

⁽⁷⁾ <https://www.verbraucherzentrale.de/beratung>, <https://www.verbraucherzentrale.de/ueber-uns>, Testachats invest – Votre partenaire financier indépendant

3. Produkty podstawowe

3.1. EKES z zadowoleniem przyjmuje ograniczone zmiany mające na celu promowanie racjonalnych pod względem kosztów i prostych produktów, zgodnie z zaleceniami Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) dotyczącymi prostszych i bardziej racjonalnych pod względem kosztów ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. EKES zaleca, by współprawodawcy zapewнили więcej wskazówek dotyczących mandatu ESMA do określenia „pojęcia szczególnie ryzykownych produktów finansowych”, w szczególności wykorzystując doświadczenia związane z niejednorodnymi krajowymi ostrzeżeniami dotyczącymi złożoności, które stanowiły inspirację do stworzenia jego poprzednika – ostrzeżenia przed błędnym zrozumieniem, zdefiniowanego w kontekście PRIIP.

3.2. Produkty podstawowe, takie jak te określone w dyrektywie w sprawie podstawowego rachunku bankowego, oraz koncepcja obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do pojazdów silnikowych, zapewniają wartość dodaną, która wykracza poza zapewnienie równego dostępu do porównywalnych produktów z zakresu usług finansowych. Produkty te stanowią również punkt odniesienia w zakresie korzystnego stosunku wartości do ceny dla innych produktów, zmuszając uczestników rynku finansowego do uzasadnienia wyższych kosztów i struktury opłat konkurencyjnych produktów. W szczególności w przypadku ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych EKES zaleca, aby produkty podstawowe uwzględniały szczególne potrzeby posiadaczy ubezpieczeń na życie, w tym w zakresie bezpieczeństwa inwestycji, ochrony kapitału oraz ubezpieczeń dotyczących życia i zdrowia.

3.3. EKES zgadza się ze organizacjami konsumenckimi, że „bycie konsumentem” nie jest pracą na pełen etat i że konsumenci coraz częściej muszą podejmować decyzje przy zakupie różnych usług i produktów, które stały się dostępne na rynkach. Jednak wpływ przeciążenia informacyjnego i racjonalności ograniczonej utrudnia im podejmowanie decyzji o zmianie; EKES ostrzega, że to z kolei ogranicza efekt dyscyplinujący operatorów rynkowych i zniechęca nowe podmioty do wchodzenia na rynek.

3.4. EKES uważa, że podobnie jak sygnaliści i konsumenckie organizacje strażnicze, organy nadzoru odpowiedzialne za rynki i usługi finansowe mogą i powinny informować o niedoskonałościach rynku. Organy te powinny działać zgodnie ze swoim mandatem prawnym określonym w ramach obowiązujących zasad ostrożnościowych i zasad dotyczących wprowadzania do obrotu i nie dokonywać nadinterpretacji swojego mandatu w odniesieniu do określania elementów związanych z działalnością, takich jak projektowanie usług finansowych i określanie ich cen. Byłoby to równoznaczne z ustalaniem cen i ingerencją w konkurencję przez organy nadzorcze, których głównym zadaniem jest zapewnianie stabilności instytucji finansowych oraz uczciwego traktowania konsumentów i beneficjentów usług finansowych.

4. Edukacja finansowa i szkolenia zawodowe

4.1. Szkolenia skierowane do agentów i pośredników sprzedaży (zwanymi również „doradcami finansowymi”), w tym szkolenia w zakresie zrównoważonego rozwoju, mają kluczowe znaczenie. W związku z tym EKES z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą wymogów szkoleniowych i zaleca rozszerzanie minimalnego wymiaru szkoleń w danym roku. Konsumenci korzystają na odpowiednim przeszkoleniu pracowników finansowych, którzy powinni mieć wystarczająco dużo czasu na szkolenie i aby zrozumieć potrzeby inwestycyjne swoich klientów, w tym odnośnie do kwestii zrównoważonego rozwoju, i którzy nie powinni podlegać nadmiernej presji ze strony pracodawcy, aby osiągnąć cele sprzedaży produktów finansowych.

4.2. EKES z zadowoleniem przyjąłby również bardziej konkretne założenia w zakresie określenia najlepszych praktyk i wyznaczenia celów właściwym organom krajowym, a także sprawozdawczość na temat działań podejmowanych zarówno w ramach głównego nurtu (rodziny, szkoły, media, partnerstwa z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego), jak i w sposób ukierunkowany. Należy przy tym zwrócić uwagę na grupy znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji, takie jak osoby bez stabilnego lub pewnego źródła dochodu i migranci, a także osoby, które mają właśnie podjąć decyzje wpływające na ich oszczędności życiowe.

4.3. EKES podkreśla, że nawet najlepsza edukacja finansowa nie może zmienić faktu, że w relacji między konsumentem a doradcą finansowym panuje asymetria informacji, a zatem w sytuacji braku dostępu do faktycznie niezależnej, bezstronnej porady konsument powinien mieć możliwość łatwego porównania dystrybutorów, podobnie jak ma to miejsce w przypadku zasięgnięcia dodatkowej opinii w kwestiach zdrowotnych.

4.4. Aby szybciej osiągnąć zakładane cele, EKES wzywa państwa członkowskie do zwiększenia dostępu do szerszej zakrojonych usług planowania finansowego z wykorzystaniem niezależnych doradców finansowych objętych regulacją i korzystania w takich usług, na przykład poprzez bodźce podatkowe. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na zapewnienie równych warunków działania, ponieważ dzięki dobremu planowaniu finansowemu konsumenci będą bardziej odporni finansowo, w szczególności po przejściu na emeryturę.

4.5. Komitet popiera włączenie influencerów do przepisów dotyczących materiałów marketingowych i wyraża zaniepokojenie rolą nierzetelnych influencerów w promowaniu kryptoaktywów i niedozwolonych produktów, w szczególności spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

4.6. EKES z zadowoleniem przyjmuje możliwość rezygnacji przez doświadczonych, dobrze poinformowanych inwestorów z domyślnej kategoryzacji jako klientów „detailed”, ale ostrzega, że proces ten powinien podlegać silnym zabezpieczeniom, aby uniknąć niewłaściwego zachęcania konsumentów do rezygnacji z unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumentów, które mają ich chronić. Konsumenti, którzy aktywnie decydują się na rezygnację z domyślnej kategorii klientów „detailed”, powinni nadal podlegać zabezpieczeniom nie tylko w celu zrekompensowania braku wiedzy lub doświadczenia, ale także w celu odzwierciedlenia nierównej pozycji negocjacyjnej w stosunku do dostawcy lub przedsiębiorstwa usług inwestycyjnych. Konsumenti mogą przeceniać lub wyolbrzymiać swoją wiedzę lub doświadczenie inwestycyjne, aby uzyskać dostęp do bardziej złożonych produktów lub produktów o profilu ryzyka, który jest nieodpowiedni dla przeciętnych konsumentów w podobnej sytuacji.

5. Zrównoważony rozwój jako wariant domyślny

5.1. EKES uważa, że w wielu państwach członkowskich istnieje silna preferencja kulturowa dla prostych produktów, co w połączeniu z postrzeganą złożonością usług finansowych i poszukiwaniem równowagi między bezpieczeństwem, płynnością i wynikami prowadzi do gromadzenia przez konsumentów bardzo dużych kwot oszczędności przechowywanych na rachunkach oszczędnościowych lub zwykłych rachunkach bankowych. To z kolei utrwała ciągłą zależność MŚP od finansowania bankowego i dominującą rolę banków w udzielaniu kredytów. Ta społeczna rola branży finansowej uzasadnia stosowanie środków z zakresu polityki mających na celu zapewnienie, aby udzielanie kredytów było zgodne z innymi strategiami Unii, takimi jak Zielony Ład i strategie na rzecz zrównoważonego finansowania. EKES uważa, że MŚP należy zapewnić wsparcie publiczne i prywatne, aby mogły uzyskać łatwiejszy dostęp do finansowania pochodzącego od inwestorów indywidualnych i lepszą wiedzę na temat narzędzi, którymi mogą dysponować.

5.2. EKES z zadowoleniem przyjmuje środki zawarte w proponowanej dyrektywie zbiorczej służące poprawie ujawniania informacji dotyczących celów zrównoważonego rozwoju w celu uzupełnienia rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. Zachęca Komisję, by przyspieszyła realizację rozpoczętego w 2018 r. projektu dotyczącego oznakowania ekologicznego UE dla detalicznych produktów finansowych⁽⁸⁾. Komitet jest jednak zaniepokojony faktem, że obecne środki dotyczące ujawniania informacji określone we wspomnianym rozporządzeniu, takie jak wskaźnik zielonych aktywów, nie wystarczają do uzyskania pełnego, szczegółowego obrazu wpływu przedsiębiorstwa lub funduszu na efekty zewnętrzne objęte tym rozporządzeniem. EKES jest przekonany, że inwestorzy detaliczni powinni mieć dostęp do odpowiednich i, jeżeli konsumenti tego wymagają, szczegółowych danych, na przykład dzięki istnieniu ratingów dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG), aby móc dokonywać obiektywnych wyborów inwestycyjnych w oparciu o ocenę potrzeb i wymagań, w tym w zakresie zrównoważonego rozwoju, i uniknąć wpływu asymetrii informacji, która może prowadzić do pseudoekologicznego marketingu i szkodzić konsumentom. EKES jest świadomy, że takie dodatkowe ujawnienie informacji powinno podlegać wytycznym skierowanym do twórców produktów, tak aby informacje dotyczące różnych produktów były spójne i porównywalne, a jednocześnie powinno to być uzgodnione z wymogiem poznania preferencji klienta w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie MiFID i IDD.

5.3. EKES zaleca, aby z zastrzeżeniem oceny skutków ustanowić zrównoważone produkty wariantem domyślnym, w tym w kontekście technologii finansowych, w stosownych przypadkach w granicach wymogów testu wymagań i potrzeb i w sposób niekolidujący z zasadą oferowania produktu najbardziej dostosowanego do potrzeb klienta zgodnie z odpowiednim doradztwem. Ponieważ nie przewidziano całkowitego zakazu stosowania zachęt, należy wprowadzić środki łagodzące, aby pomóc konsumentom w samodzielnym podejmowaniu lepszych decyzji inwestycyjnych. Konsumenti nie powinni być zmuszeni do proszenia o zrównoważony produkt – zamiast tego takie produkty powinny stać się normą, z której konsument mógłby zrezygnować. Wynika to w szczególności z faktu, że dwie trzecie konsumentów⁽⁹⁾ chce, aby ich pieniądze były inwestowane w sposób zrównoważony. Inicjatywy społeczeństwa obywatelskiego, takie jak Fair Finance International i MeinFairMögen⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾, mogą pomóc konsumentom zidentyfikować dostawców posiadających ofertę obejmującą stosunkowo zrównoważone produkty. Finansowanie unijne mogłoby pomóc w rozszerzeniu zakresu powyższych (lub pomóc w powstaniu nowych) inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego poza rachunki płatnicze i banki na zakłady ubezpieczeń i fundusze emerytalne, jak widać na udanym przykładzie odnotowanym w Niderlandach⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ <https://susproc.jrc.ec.europa.eu/product-bureau/product-groups/432/home>

⁽⁹⁾ 2° Investing Initiative (2020), *A Large Majority of Retail Clients Want to Invest Sustainably*, <https://2degrees-investing.org/resource/retail-clients-sustainable-investment/>.

⁽¹⁰⁾ <https://fairfinanceguide.org/>

⁽¹¹⁾ <https://www.meinfairmoegen.de/>

⁽¹²⁾ <https://eerlijkegeldwijzer.nl/pensioenwijzer/>

5.4. EKES zachęca do podejmowania konkretnych inicjatyw mających na celu przejście od pomiaru teoretycznego zrównoważonego charakteru produktu finansowego do pomiaru jego rzeczywistych skutków dla zrównoważonego rozwoju. Komitet zauważa, że wielu inwestorów detalicznych ocenia zrównoważony charakter na podstawie skutków, które z natury są ograniczone, ponieważ większość konsumentów inwestuje w instrumenty rynku wtórnego, które nie zapewniają dodatkowych inwestycji w transformację ekologiczną i cyfrową. EKES zaleca, aby w celu lepszego dostosowania preferencji inwestorów detalicznych do skutków zachęcać ich do aktywniejszego udziału w rynkach pierwotnych (pierwszych ofertach publicznych, IPO), w tym poprzez zapewnianie lepszych informacji na temat „dodatkowości” ich inwestycji.

6. Pozostałe kwestie

6.1. Komisja powinna ukierunkować swoją horyzontalną politykę w zakresie sprzedaży detalicznej, której ważnym, ale nie jedynym filarem jest przedmiotowa strategia, na zarządzenie niespójnościom i lukom w regulacjach finansowych i sprawozdawczych oraz ich pokrywaniu się – kwestię tę zbyt długo pomijano ze względu na kształtowanie prawodawstwa UE dotyczącego produktów finansowych w sposób oderwany od innych przepisów.

6.2. W związku z tym EKES popiera Komisję, która chce zharmonizować informowanie i ochronę konsumentów poprzez objęcie jak największej liczby detalicznych produktów inwestycyjnych zakresem rozporządzenia w sprawie PRIIP oraz dyrektyw MiFID i IDD, ale wolałby raczej horyzontalny akt prawny dotyczący ujawniania informacji niż objęcie kolejnych instrumentów finansowych przepisami dotyczącymi ujawniania informacji zawartymi w rozporządzeniu w sprawie PRIIP, w wyniku czego powstanie nowy skomplikowany układ. EKES postrzega to jako potencjalne rozwiązanie, którym należy się zająć w następnym cyklu legislacyjnym. Ponadto EKES z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie testu „najlepszego interesu” (art. 24 dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych i art. 29b dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń), a także wymogu informowania *ex ante* o kosztach, co może zwiększyć przejrzystość procesu sprzedaży, zwiększyć zaufanie, poprawić porównywalność, a tym samym podnieść wartość doradztwa finansowego, niezależnie od tego, czy doradztwo jest świadczone w trybie online czy też offline.

6.3. EKES z aprobatą przyjmuje również decyzję Komisji o skonsolidowaniu dotychczasowych działań i zharmonizowaniu dokumentów zawierających kluczowe informacje w odniesieniu do wszystkich kategoriach aktywów, choć Komitet ubolewa, że Komisja nie dostrzegła możliwości włączenia produktów związanych z ubezpieczeniami do prawodawstwa dotyczącego PRIIP z należyтым poszanowaniem szczególnych cech gwarancji ubezpieczeniowych, co zwiększyłoby porównywalność w ramach szerokiego wachlarza oferowanych produktów. Zastosowanie pragmatycznego rozwiązania polegającego na włączeniu nowych grup produktów do PRIIP, przy jednoczesnym zachowaniu odrębnych przepisów w odniesieniu do niektórych produktów ubezpieczeniowych, zamiast zaproponowania nowego horyzontalnego instrumentu prawnego dotyczącego ujawniania informacji na temat produktów finansowych dla inwestorów indywidualnych, utrwala stosowanie odrębnych systemów, nawet jeśli może przynieść bardzo podobne rezultaty. Może to również utrudnić przyszłe uzupełnienia lub zmiany ram ujawniania informacji o produktach, ponieważ nie są one zdefiniowane w jednym instrumencie prawnym.

6.4. W szczególności jeżeli chodzi o ujawnianie informacji w formacie elektronicznym, EKES popiera zastosowanie przez Komisję długo wyczekiwanego podejścia zakładającego „kontakt w pierwszej kolejności cyfrowy”, ale ostrzega, że ujawnianie informacji na „nośniku fizycznym” sprawdziło się i zostało uwzględnione w przepisach celem zapewnienia, aby konsumenci otrzymywali najważniejsze informacje. EKES ostrzega, że należy przeprowadzić na poziomie technicznym badania zachowań konsumentów w odniesieniu do informacji ujawnianych w formacie elektronicznym celem zapewnienia, aby ważne informacje były widoczne i zrozumiałe dla konsumentów przy zawieraniu umowy, a nie (głęboko) ukryte w dokumentach elektronicznych.

6.5. EKES wyraża zastrzeżenia co do wpływu strategii dotyczącej inwestycji detalicznych, ponieważ najważniejsze cechy proponowanych w niej środków mają być określone na niższym szczeblu, który nie podlega bezpośrednio unijnemu procesowi legislacyjnemu, oraz ze względu na fakt, że EKES nie ma możliwości formalnego wyrażenia opinii zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego na tym szczeblu, po przeanalizowaniu wyników odpowiednich badań konsumenckich.

6.6. EKES zauważa również, że ocena skutków nie zawiera „sprawdzianu konkurencyjności” obejmującego analizę poszczególnych wariantów strategicznych, chociaż przewodnicząca Komisji zobowiązała się do systematycznego uwzględniania takiego sprawdzianu. Sprawdzian konkurencyjności powinien być zgodny z podejściem całościowym i dotyczyć nie tylko konkurencyjności uczestników rynku finansowego UE, ale także konsekwencji zwiększonego udziału inwestorów detalicznych w finansowaniu unijnych przedsiębiorstw gospodarki realnej.

III. PROPONOWANE POPRAWKI DO DYREKTYWY – COM(2023) 279 final – 2023/0167 (COD) ⁽¹³⁾

Poprawka 1

powiązana z zaleceniem 2

Art. 1 pkt 13 dodający art. 24a do dyrektywy 2014/65/UE (MiFID)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
<p>[...]</p> <p>8. Po upływie trzech lat od daty wejścia w życie dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] i po przeprowadzeniu konsultacji z EUNGiPW i EUNUiPPE Komisja ocenia wpływ płatności stron trzecich na inwestorów detalicznych, w szczególności pod kątem potencjalnych konfliktów interesów i w odniesieniu do dostępności niezależnego doradztwa, oraz ocenia wpływ odpowiednich przepisów dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] na tę kwestię. Jeśli jest to konieczne, aby zapobiec szkodom dla konsumentów, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek zawierający zmiany legislacyjne.</p>	<p>[...]</p> <p>8. Po upływie trzech lat od rozpoczęcia faktycznego stosowania dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] i po przeprowadzeniu konsultacji z ESMA i EIOPA Komisja ocenia wpływ płatności stron trzecich na inwestorów detalicznych, w szczególności pod kątem potencjalnych konfliktów interesów i w odniesieniu do dostępności niezależnego doradztwa, oraz ocenia wpływ odpowiednich przepisów dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] na tę kwestię. Jeśli jest to konieczne, aby zapobiec szkodom dla konsumentów, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek zawierający zmiany legislacyjne.</p>

Uzasadnienie

Aby zagwarantować, że ostateczna ocena Komisji będzie opierać się na wystarczających danych rynkowych i obserwacjach zmian na rynku, proponujemy przedłużenie okresu przeglądu o okres transpozycji, czyli przeprowadzenie go po upływie trzech lat od rozpoczęcia faktycznego stosowania, zamiast od wejścia w życie dyrektywy.

Poprawka 2

powiązana z zaleceniem 2

Art. 2 pkt 45 ⁽¹⁴⁾ dodający art. 29a do dyrektywy (UE) 2016/97 (IDD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
<p>[...]</p> <p>6. Po upływie trzech lat od daty wejścia w życie dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] i po przeprowadzeniu konsultacji z ESMA i EIOPA Komisja ocenia wpływ płatności stron trzecich na inwestorów detalicznych, w szczególności pod kątem potencjalnych konfliktów interesów i w odniesieniu do dostępności niezależnego doradztwa, oraz ocenia wpływ odpowiednich przepisów dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] na inwestorów detalicznych. Jeśli jest to konieczne, aby zapobiec szkodom dla konsumentów, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek zawierający zmiany legislacyjne.</p>	<p>[...]</p> <p>6. Po upływie trzech lat od rozpoczęcia faktycznego stosowania dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] i po przeprowadzeniu konsultacji z ESMA i EIOPA Komisja ocenia wpływ płatności stron trzecich na inwestorów detalicznych, w szczególności pod kątem potencjalnych konfliktów interesów i w odniesieniu do dostępności niezależnego doradztwa, oraz ocenia wpływ odpowiednich przepisów dyrektywy (UE) [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej] na inwestorów detalicznych. Jeśli jest to konieczne, aby zapobiec szkodom dla konsumentów, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek zawierający zmiany legislacyjne.</p>

⁽¹³⁾ Wniosek – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2014/65/UE i (UE) 2016/97 w odniesieniu do przepisów Unii dotyczących ochrony inwestorów detalicznych (COM(2023) 279 final).

⁽¹⁴⁾ Wniosek Komisji zawiera błąd w numeracji punktów w art. 2. Po art. 1 pkt 25 i art. 2 pkt 1 kolejny punkt otrzymał numer art. 2 pkt 26, a powinien to być art. 2 pkt 2. Dla zachowania jasności w poprawce przyjęto numerację Komisji.

Uzasadnienie

Aby zagwarantować, że ostateczna ocena Komisji będzie opierać się na wystarczających danych rynkowych i obserwacjach zmian na rynku, proponujemy przedłużenie okresu przeglądu o okres transpozycji, czyli przeprowadzenie go po upływie trzech lat od rozpoczęcia faktycznego stosowania, zamiast od wejścia w życie dyrektywy.

Poprawka 3

powiązana z zaleceniem 3

Motyw 36a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
	<p><i>(36a) (nowy) Podczas określania sposobu wskazywania „produktów obciążonych szczególnie dużym ryzykiem”, ESMA i EIOPA powinny uwzględnić wskaźniki wcześniej stosowane w celu określenia, czy należy stosować ostrzeżenie przed błędnym zrozumieniem zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) 1286/2014, w tym czy: (i) za pośrednictwem produktu dokonuje się inwestycji w aktywa bazowe, w które inwestorzy detaliczni zazwyczaj nie inwestują; (ii) zastosowanie ma pewna liczba różnych mechanizmów do obliczenia ostatecznego zwrotu z inwestycji, tworząc większe ryzyko niewłaściwego zrozumienia ze strony inwestora detalicznego; oraz (iii) w spłacie inwestycji wykorzystywane są behawioralne skłonności inwestora detalicznego, takie jak oprocentowanie na zachętę, a następnie znacznie wyższe zmienne oprocentowanie warunkowe lub formuła iteracyjna.</i></p>

Uzasadnienie

Obecne „ostrzeżenie przed błędnym zrozumieniem” zostaje zastąpione ostrzeżeniem o ryzyku, które będzie miało zastosowanie do „produktów obciążonych szczególnie dużym ryzykiem”, których zdefiniowanie w całości pozostawiono przepisom delegowanym. Oznacza to, że współprawodawcy i EKES nie mają wpływu na tę definicję. Ponieważ obowiązujące rozporządzenie (w sprawie PRIIP) zawiera w motywie 18 istotne wytyczne dotyczące tego, kiedy stosuje się „ostrzeżenie przed błędnym zrozumieniem”, Komitet proponuje zachowanie tego języka w nowym rozporządzeniu.

Poprawka 4

powiązana z zaleceniem 4

Art. 1 pkt 13 dodający art. 24d do dyrektywy 2014/65/UE (MiFID)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
<p>2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne zapewniały i wykazywały właściwym organom na żądanie, że osoby fizyczne świadczące na rzecz klienta usługi doradztwa inwestycyjnego w imieniu firmy inwestycyjnej posiadają i utrzymują co najmniej wiedzę i kompetencje określone w załączniku V oraz odbywają szkolenie zawodowe i doskonalenie zawodowe w wymiarze co najmniej 15 godzin rocznie. Zgodność z kryteriami określonymi w załączniku V, a także coroczne ukończenie ustawicznego szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego potwierdza się certyfikatem.</p>	<p>2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne zapewniały i wykazywały właściwym organom na żądanie, że osoby fizyczne świadczące na rzecz klienta usługi doradztwa inwestycyjnego w imieniu firmy inwestycyjnej posiadają i utrzymują co najmniej wiedzę i kompetencje określone w załączniku V oraz odbywają szkolenie zawodowe i doskonalenie zawodowe w wymiarze co najmniej 35 godzin rocznie. Zgodność z kryteriami określonymi w załączniku V, a także coroczne ukończenie ustawicznego szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego potwierdza się certyfikatem.</p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić korzystny stosunek wartości do ceny, inwestorzy detaliczni decydujący się na skorzystanie z doradztwa finansowego powinni uzyskać wsparcie w postaci wiedzy specjalistycznej odpowiednio przeszkolonych pracowników finansowych. Obecne wymogi w zakresie szkoleń są bardzo niskie w porównaniu z innymi zawodami i typowymi uprawnieniami pracowników w zakresie szkoleń. Ponieważ konieczne jest zdobycie nowych umiejętności, np. związanych ze zrównoważonym finansowaniem, Komitet proponuje zwiększenie wymogu w zakresie szkoleń.

Poprawka 5

powiązana z zaleceniem 4

Art. 2 pkt 29 lit. b) pkt (i) zmieniający art. 10 dyrektywy (UE) 2016/97 (IDD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
<p>(i) akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie: [...]</p> <p>Do celów akapitu pierwszego państwa członkowskie pochodzenia wprowadzają i publikują mechanizmy pozwalające na skuteczną kontrolę i ocenę wiedzy i kompetencji pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, pracowników zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, a także pracowników pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, jak określono w załączniku I, w oparciu o szkolenia lub doskonalenie zawodowe w wymiarze co najmniej 15 godzin rocznie, z uwzględnieniem charakteru sprzedawanych produktów, rodzaju dystrybutora, pełnionej przez nich roli, oraz działalności prowadzonej u dystrybutora ubezpieczeń lub reasekuracji.</p> <p>Państwa członkowskie pochodzenia wymagają, aby zgodność z kryteriami określonymi w załączniku I, a także coroczne ukończenie ustawicznego szkolenia i doskonalenia zawodowego były potwierdzone certyfikatem.</p>	<p>(i) akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie: [...]</p> <p>Do celów akapitu pierwszego państwa członkowskie pochodzenia wprowadzają i publikują mechanizmy pozwalające na skuteczną kontrolę i ocenę wiedzy i kompetencji pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, pracowników zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, a także pracowników pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, jak określono w załączniku I, w oparciu o szkolenia lub doskonalenie zawodowe w wymiarze co najmniej 35 godzin rocznie, z uwzględnieniem charakteru sprzedawanych produktów, rodzaju dystrybutora, pełnionej przez nich roli, oraz działalności prowadzonej u dystrybutora ubezpieczeń lub reasekuracji.</p> <p>Państwa członkowskie pochodzenia wymagają, aby zgodność z kryteriami określonymi w załączniku I, a także coroczne ukończenie ustawicznego szkolenia i doskonalenia zawodowego były potwierdzone certyfikatem.</p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić korzystny stosunek wartości do ceny, inwestorzy detaliczni decydujący się na skorzystanie z doradztwa finansowego powinni uzyskać wsparcie w postaci wiedzy specjalistycznej odpowiednio przeszkolonych pracowników finansowych. Obecne wymogi w zakresie szkoleń są bardzo niskie w porównaniu z innymi zawodami i typowymi uprawnieniami pracowników w zakresie szkoleń. Ponieważ konieczne jest zdobycie nowych umiejętności, np. związanych ze zrównoważonym finansowaniem, Komitet proponuje zwiększenie wymogu w zakresie szkoleń.

Poprawka 6

powiązana z zaleceniem 5

Art. 1 pkt 14 zmieniający art. 25 dyrektywy 2014/65/UE (MiFID)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
	<p>3a. Gdy firma inwestycyjna świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego, oferuje ona produkty obejmujące co najmniej jeden produkt, który ma na celu zrównoważone inwestycje zgodnie z definicją zawartą w art. 9 rozporządzenia (UE) 2019/2088, chyba że klient wyraźnie wskazał, że nie ma żadnych preferencji dotyczących zrównoważonego rozwoju zdefiniowanych w art. 2 pkt 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/565.</p>

Uzasadnienie

Zmiany wprowadzone przez Komisję do dyrektywy delegowanej MiFID II w sprawie zrównoważonego rozwoju obowiązują od 22 listopada 2022 r., ale mają zastosowanie wyłącznie do obowiązków w zakresie zarządzania produktami. Aby zapewnić skuteczność tych zmian, musi im towarzyszyć silniejsze włączenie zrównoważonego rozwoju do procesu sprzedaży regulowanego przez MiFID. Konsumenci często nie są świadomi coraz szerszej oferty zrównoważonych produktów dostępnych na rynku i należy im proponować zrównoważone produkty jako „wariant domyślny”, zamiast stawiać ich w sytuacji, gdy muszą sami o nie prosić.

Poprawka 7

powiązana z zaleceniem 6

Art. 2 pkt 39 ⁽¹⁵⁾ zmieniający art. 23 dyrektywy (UE) 2016/97 (IDD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
<p>4. [...]</p>	<p>4. [...]</p> <p>d) niezbędne zabezpieczenia zapewniające, aby ujawnianie informacji w formacie elektronicznym nie było nadużywane w celu ukrycia najważniejszych dla konsumentów informacji, które powinny się znaleźć w pierwszej warstwie”.</p>

⁽¹⁵⁾ Wniosek Komisji zawiera błąd w numeracji punktów w art. 2. Po art. 1 pkt 25 i art. 2 pkt 1 kolejny punkt otrzymał numer art. 2 pkt 26, a powinien to być art. 2 pkt 2. Dla zachowania jasności w poprawce przyjęto numerację Komisji.

Uzasadnienie

Dostosowuje to zabezpieczenia – w zakresie ujawniania informacji w formacie elektronicznym i przedstawiania informacji w warstwach – dotyczące produktów, które pozostają objęte dyrektywą IDD, do nowych przepisów zmienionego rozporządzenia w sprawie PRIIP.

IV. PROPONOWANE POPRAWKI DO ROZPORZĄDZENIA – COM(2023) 278 final – 2023/0166 (COD) ⁽¹⁶⁾**Poprawka 1**

powiązana z zaleceniem 5

Art. 1 pkt 5 lit. d) dodający lit. ga) do art. 8 rozporządzenia (UE) 1286/2014 (MiFIR)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
[...]	[...] (iii) (nowy) źródła danych, na których oparto ocenę zrównoważoności, jak również link do strony internetowej twórcy, na której można uzyskać dostęp do tych danych bazowych;

Uzasadnienie

Jak wynika z ostatnich doniesień dziennikarzy śledczych w kwestii „niezrównoważonych” inwestycji w produkty finansowe sprzedawane jako „ciemnozielone” produkty wchodzące w zakres art. 9 rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, istnieje znaczna asymetria informacji między twórcami i dystrybutorami produktów finansowych, którzy klasyfikują i wprowadzają takie produkty na rynek, a konsumentem, który je kupuje, w odniesieniu do cech produktu w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby unikać niewłaściwej sprzedaży, konsumenci powinni mieć możliwość sprawdzenia, dlaczego produkt został sklasyfikowany jako wchodzący w zakres art. 8 lub 9 tego rozporządzenia. W związku z tym Komitet proponuje zmianę obejmujących takie produkty wymogów dotyczących ujawniania informacji.

Bruksela, dnia 25 października 2023 r.

Oliver RÖPKE

Przewodniczący

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

⁽¹⁶⁾ Wniosek – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1286/2014 w odniesieniu do unowocześnienia dokumentów zawierających kluczowe informacje (COM(2023) 278 final)